

LABORATORIUM DYNAMIKI MASZYN

Wydział Budowy Maszyn i Zarządzania

Instytut Mechaniki Stosowanej

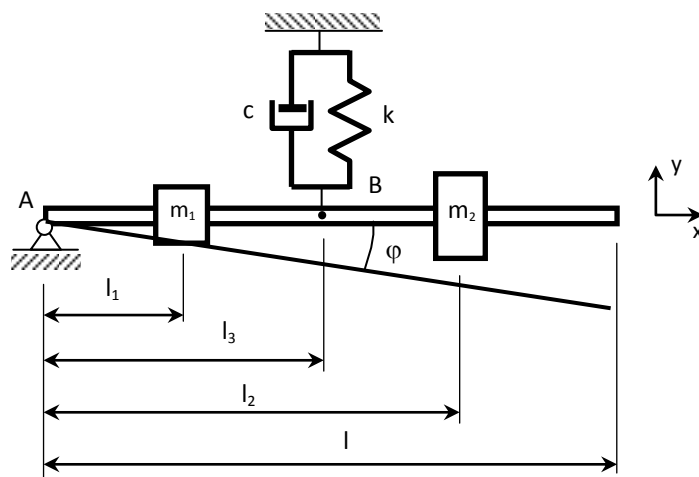
Zakład Wibroakustyki i Bio-Dynamiki Systemów

Grupa: Imię i Nazwisko: 1..... 2..... 3..... 4..... 5.....	Ćwiczenie nr 1: Modelowanie układów mechanicznych		
	Data wykonania ćwiczenia:	Data oddania sprawozdania:	Ocena:

Cel ćwiczenia

Celem ćwiczenia jest identyfikacja zadanego układu mechanicznego na podstawie wiedzy o jego strukturze i funkcjonowaniu, którą uzyskuje się w procesie modelowania dynamicznego, eksperymentu, estymacji i weryfikacji modelu.

Rys. 1. Badany model fizyczny.

Wyposażenie stanowiska:

1. Model układu dynamicznego – bryła sztywna z więzami sprężysto-dyssypatywnymi i więzami typu podpora przegubowa stała.
2. Przetwornik drgań.
3. Układy rejestracji i analizy sygnału drganiowego.

Przebieg ćwiczenia:

Badany układ mechaniczny, przedstawiony na rysunku 1, stanowi sztywny pręt o masie m_b z dodatkowymi masami m_1 i m_2 umieszczonymi na pręcie odpowiednio w odległościach l_1 i l_2 od punktu A podparty przegubowo w punkcie A (podpora przegubowo nieruchoma) i podwieszony sprężysto w punkcie B ($x = l_3$).

Należy zmierzyć wszystkie odległości. $m_b = 315,5g$

$$J\ddot{\varphi} = -l_3^2(c\dot{\varphi} + k\varphi),$$

$$J = m_1l_1^2 + m_2l_2^2 + \frac{1}{3}m_b l^2$$

Zakładając liniowość własności sprężysto-dyssypatywnych sprężyny, dynamiczne równanie ruchu obrotowego układu wokół położenia równowagi zapisać w postaci:

gdzie: J – moment bezwładności układu względem osi obrotu; m_1 , m_2 masy ciężarków; m_b – masa pręta; l_1 , l_2 – odległości środków mas od osi obrotu; l_3 – odległość mocowania sprężyny od osi obrotu.

(1)

Przyjmując wychylenie od położenia równowagi miejsca mocowania sprężyny jako y określić masę układu zredukowaną do tego punktu m_z :

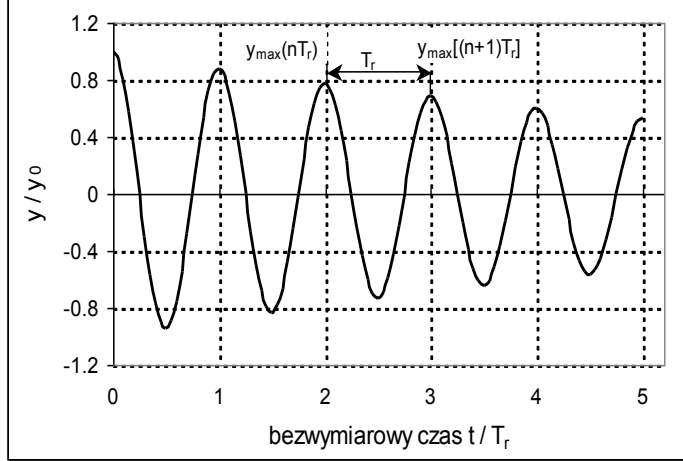
$$y = l_3 \varphi \quad \text{ i } \quad m_z = m_1 \left(\frac{l_1}{l_3} \right)^2 + m_2 \left(\frac{l_2}{l_3} \right)^2 + \frac{1}{3} m_b \left(\frac{l}{l_3} \right)^2 \quad (2)$$

Równanie ruchu układu (1) przyjmie postać:

$$\ddot{y} + 2\xi\omega_0\dot{y} + \omega_0^2 y = 0, \quad \frac{c}{m_z} = 2\xi\omega_0, \quad \frac{k}{m_z} = \omega_0^2. \quad (3)$$

Dla warunków początkowych $y_{t=0} = y_0$, $\dot{y}_{t=0} = 0$, i małych wychyleń układu rozwiązanie równania (3) ma postać:

$$y = y_0 e^{-\xi\omega_0 t} \cos(\omega_0 \sqrt{1-\xi^2} t) \quad (4)$$

Rys. 2. Przebieg drgań swobodnych układu w funkcji czasu.

Przykładowy przebieg drgań swobodnych układu w czasie pokazano na rysunku 2. Znając zarejestrowany przebieg przemieszczeń drgań obiektu rzeczywistego możemy określić dwie wielkości fizyczne charakterystyczne dla drgań swobodnych układu o jednym stopniu swobody zależnych od jego parametrów dynamicznych:

- okres drgań tłumionych T_r :

$$T_r = \frac{2\pi}{\omega_r} = \frac{2\pi}{\omega_0} \frac{1}{\sqrt{1-\xi^2}} = \frac{2\pi m_z}{\sqrt{4km_z - c^2}}, \quad (5)$$

- logarymiczny dekrement tłumienia Δ :

$$\Delta = \ln \left\{ \frac{y_{\max}(nT_r)}{y_{\max}[(n+1)T_r]} \right\} = \frac{\pi c}{\sqrt{4km_z - c^2}}, \quad (6)$$

Wielkości T_r i D wyznaczmy odczytując z przebiegu drgań zanikających kolejne wartości maksymalnych przemieszczeń drgań i odpowiadające im czasy wystąpienia odpowiednio dla dodatniej części $y_j^{(+)}$ i $t_j^{(+)}$, $j \in \langle 1, n_1 \rangle$ jak i ujemnej części $y_i^{(-)}$ i $t_i^{(-)}$, $i \in \langle 1, n_2 \rangle$ przebiegu czasowego zgodnie z procedurą przedstawioną poniżej:

- wyznaczenie średniej wartości i odchylenia standardowego okresu drgań zanikających T_r :

$$\begin{aligned} T_{rj}^{(+)} &= t_{j+1}^{(+)} - t_j^{(+)}, & T_{ri}^{(-)} &= t_{j+1}^{(-)} - t_j^{(-)}, \\ T_{r\acute{s}r}^{(+)} &= \frac{1}{n_1} \sum_{j=1}^{n_1} T_{rj}^{(+)}, & T_{r\acute{s}r}^{(-)} &= \frac{1}{n_2} \sum_{i=1}^{n_2} T_{ri}^{(-)}, \\ T_{r\acute{s}r} &= \frac{1}{2} (T_{r\acute{s}r}^{(+)} + T_{r\acute{s}r}^{(-)}), \end{aligned} \quad (7)$$

$$std(T_r) = \frac{1}{2} \left[\sqrt{\frac{1}{n_1} \sum_{j=1}^{n_1} (T_{rj}^{(+)} - T_{r\acute{s}r}^{(+)})^2} + \sqrt{\frac{1}{n_2} \sum_{i=1}^{n_2} (T_{ri}^{(-)} - T_{r\acute{s}r}^{(-)})^2} \right].$$

- wyznaczenie średniej wartości i odchylenia standardowego logarymicznego dekrementu tłumienia Δ :

$$\begin{aligned} \Delta_j^{(+)} &= \ln \left(\frac{y_j^{(+)}}{y_{j+1}^{(+)}} \right), & \Delta_i^{(-)} &= \ln \left(\frac{y_i^{(-)}}{y_{i+1}^{(-)}} \right), \\ \Delta_{\acute{s}r}^{(+)} &= \frac{1}{n_1} \sum_{j=1}^{n_1} \Delta_j^{(+)}, & \Delta_{\acute{s}r}^{(-)} &= \frac{1}{n_2} \sum_{i=1}^{n_2} \Delta_i^{(-)}, \end{aligned} \quad (8)$$

$$\Delta_{\acute{s}r} = \frac{1}{2} (\Delta_{\acute{s}r}^{(+)} + \Delta_{\acute{s}r}^{(-)}),$$

$$std(\Delta) = \frac{1}{2} \left[\sqrt{\frac{1}{n_1} \sum_{j=1}^{n_1} (\Delta_j^{(+)} - \Delta_{\acute{s}r}^{(+)})^2} + \sqrt{\frac{1}{n_2} \sum_{i=1}^{n_2} (\Delta_i^{(-)} - \Delta_{\acute{s}r}^{(-)})^2} \right].$$

Znając masę układu zredukowaną do punktu mocowania sprężyny m_z , możemy wyznaczyć pozostałe dwa parametry dynamiczne badanego układu:

$$k_z = \frac{m_z (\pi^2 + 4\Delta_{\acute{s}r}^2)}{T_{r\acute{s}r}^2}, \quad (9)$$

Powyższą procedurę powtarzamy dla każdego wariantu pomiarowego (wybranych mas m_1 i m_2 oraz położeń l_1 , l_2 i l_3).

$$c_z = \frac{2m_z \Delta_{\acute{s}r}}{T_{r\acute{s}r}}$$

